



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1088/2021
05.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 1К. 356/2020 од 02.12.2020. године и Вишег суда у Шапцу ЗКж1 22/21 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу 1К. 356/2020 од 02.12.2020. године и Вишег суда у Шапцу ЗКж1 22/21 од 12.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 1К. 356/2020 од 02.12.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру (у даљем тексту: ЗЈРМ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 14.05.2020. године до 23.06.2020. године, као и време у оквиру мере забрана напуштања стана од 24.06.2020. године до 09.10.2020. године, као и од 01.12.2020. године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗКж1 22/21 од 12.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Шапцу 1К. 356/2020 од 02.12.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Миодраг Глоговац, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или другостепену пресуду укине и предмет врати Вишем суду у Шапцу на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које образлаже наводима да се, у конкретном случају, може радити о грађанској непослушности, а не радњи извршења кривичног дела из члана 23. ЗЈРМ, јер радње прописане као радње извршења наведеног кривичног дела захтевају активан однос учиниоца према пасивном субјекту па самим тим би и алтернативно прописана радња – „на други начин“, требала на тај начин бити извршена. По ставу одбране, окривљени није предузео активну радњу у циљу спречавања овлашћених службених лица, него је предузео радњу простог бежања са лица места, обзиром да се окривљени практично укључио у саобраћај без дозволе полицијских службеника, а што представља обележје прекршаја из члана 306. став 4. ЗОБС-а, а не радњу извршења кривичног дела. Мишљење одбране је да, интензитет радње, у конкретном случају, није испуњен и да се напуштање лица места не може окарактерисати као радња извршења кривичног дела, јер окривљени није предузео ништа што је полицијске службенике омело у вршењу њихове радње.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни четири, став шест и седам и страни пет, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић